

JUBILEU EXTRAORDINARI DE LA MISERICÒRDIA

PAPA FRANCESC AUDIÈNCIA JUBILAR

Dissabte, 30 de juny de 2016

Obres de Misericòrdia (cf. Mt 25,31-46)

Benvolguts germans i germanes, bon dia!

Quantes vegades, durant aquests primers mesos del Jubileu, hem escoltat parlar de les obres de misericòrdia! Avui el Senyor ens convida a fer un examen seriós de consciència. És bo, en efecte, no oblidar mai que la misericòrdia no és una paraula abstracta, sinó un estil de vida: una persona pot ser misericordiosa o pot no ser-ho; és un estil de vida. Jo escullo viure com a misericordiós o escullo viure com a no misericordiós. Parafrasejant les paraules de l'apòstol Jaume (cf. 2,14-17) podríem dir: la misericòrdia sense les obres és morta en ella mateixa. És precisament així! Allò que fa viva la misericòrdia és el seu dinamisme constant per anar a l'encontre de les mancances i de les necessitats dels qui viuen en pobresa espiritual i material. La misericòrdia té ulls per a veure-hi, orelles per a escoltar, mans per a aixecar...

La vida quotidiana ens permet tocar amb la mà moltes exigències que afecten les persones més pobres i amb més proves. A nosaltres se'ns demana aquesta atenció especial que ens condueix a adonar-nos de l'estat de sofriment i necessitat en què es troben molts germans i germanes. A vegades passem davant situacions de pobresa dramàtica i sembla que no ens afecten; tot continua com si no passés res, en una indiferència que al final ens converteix en hipòcrites i, sense que ens n'adonem, desemboca en una forma de letargia espiritual que fa insensible l'ànim i estèril la vida. La gent que passa, que continua endavant en la vida sense adonar-se de les necessitats dels altres, sense veure moltes necessitats espirituals i materials, és gent que passa sense viure, és gent que no serveix els altres. Recordeu-ho bé: qui no viu per a servir, no serveix per a viure.

Quants són els aspectes de la misericòrdia de Déu envers nosaltres! De la mateixa manera, quants rostres es giren cap a nosaltres per a obtenir misericòrdia. Qui ha experimentat en la seva vida la misericòrdia del Pare no pot restar insensible davant les necessitats dels germans. L'ensenyament de Jesús que hem escoltat no admet vies d'escapament. Vaig tenir fam i em vau donar menjar, vaig tenir set i em vau donar beure; anava despullat, era foraster, estava malalt, era a la presó i em vau ajudar (cf. Mt 25,35-36). No es pot passar de llarg davant una persona que té fam: cal donar-li menjar. Jesús ens diu això! Les obres de misericòrdia no són temes teòrics, sinó que són testimonis concrets. Obliguen a arromangar-se per alleujar el sofriment.

Per raó dels canvis del nostre món globalitzat, algunes pobreses materials i espirituals s'han multiplicat: per tant, deixem espai a la fantasia de la caritat per a trobar noves modalitats d'acció. D'aquesta manera la via de la misericòrdia es farà cada vegada més concreta. A nosaltres, doncs, se'ns demana romandre vigilants com sentinelles, perquè no passi que, davant les pobreses produïdes per la cultura del benestar, la mirada dels cristians es debiliti i arribi a ser incapaç de veure l'essencial.

Veure l'essencial. Què vol dir això? Veure Jesús, veure Jesús en el famolenc, en qui és a la presó, en el malalt, en el despullat, en el qui no té treball i ha de tirar endavant una

família. Veure Jesús en aquests germans i germanes nostres; veure Jesús en qui està sol, trist, en aquell que s'equivoca i li cal un consell, en el qui necessita fer camí amb Ell en el silenci per tal que se senti acompanyat. Aquestes són les obres que Jesús ens demana a nosaltres. Veure Jesús en ells, en aquesta gent. Per què? Perquè és així com Jesús em mira a mi, com ens mira a tots nosaltres.